TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Khập khễnh đời người

ISSN: 2734-9195 13:24 14/04/2026

Buông đôi tay những ước vọng đầu đời, cố níu lại niềm tin Tôn giáo! Lang thang, lang thang giữa đồng mông hiu quạnh, nhặt hoa rừng bỗng hóa hiện mơ hoa. Phố chợ xa dần chân trời mờ ảo, hiện thực hay ảo ảnh???

Vào đời, chân bé khập khễnh, ngày qua ngày vững bước bé tập đi. Tuổi già, khập khễnh lão đôi chân, ngày qua ngày xế chiều trôi về miền bất lực.

Thanh niên, khập khễnh trước vô vàn hấp lực ngõ rẽ vào đời. Thời gian dẫn lối, đôi chân bé vững vàng từng bước, thanh niên tự tin trên từng dấu chân, trung niên nhờn nhợn dè chừng ngón chân bấu vào **sức sống**.

Bơ vơ hai lối Đời và Đạo. Trung niên cân nhắc đắn đo!

Bã lợi danh, ê chề tựa vật thải trên mọi nẻo đường hiu quạnh.

Hôm qua đây rạng rỡ tầm nhìn, mọi vật đẹp tươi hoa khoe sắc nhụy.

Mây nhạt bình minh bạc điểm hoa râm đầu lữ khách, vạn dặm trôi qua mờ ký ức, nắng giữa đỉnh hiện tướng trần lụy, bóng xế chiều hơi thở đứt quảng bóng cô liêu, lý tưởng trôi bập bềnh cơn khô héo; thực tướng lộ dần nét thực thực hư

hư! Ôi, mộng ước đã từng tan vỡ!

Lâu đài cát bao lần cuộn theo sóng vỗ; thất vọng ngập tràn bên mép **tử sinh**.

Bao lần đứng lên, bao lần vấp ngã,ước mộng vuột khỏi tầm tay; mãi nắm bắt chập chờn, hy vọng mơ hồ trên sóng nước mênh mông hiện hóa.

Buông đôi tay những ước vọng đầu đời, cố níu lại niềm tin tôn giáo!

Lang thang, lang thang giữa đồng mông hiu quạnh, nhặt hoa rừng bỗng hóa hiện mơ hoa.

Phố chợ xa dần chân trời mờ ảo, hiện thực hay **ảo ảnh**?

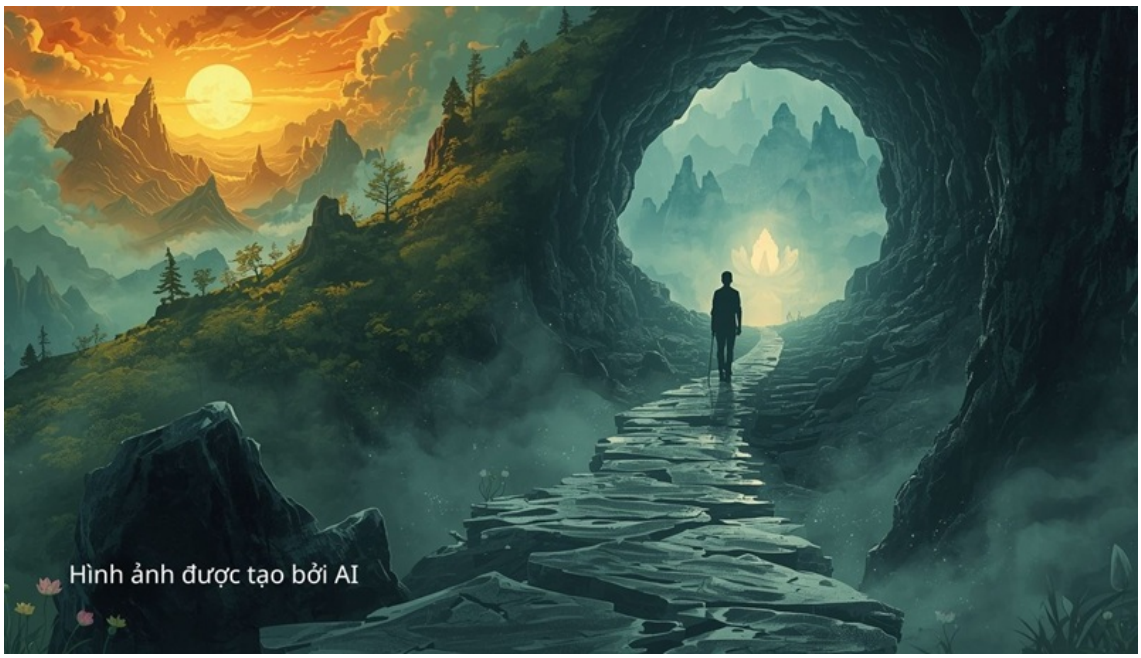

Khối núi xanh xao, phô bày cửa hang đá hẹp, vừa đủ lách người hướng về ánh sáng rạng rỡ chênh vênh. Bóng tối lờ mờ cho hang u ám, ẩn hiện nhảy múa gươm đao, mỹ miều Tiên nữ, Thánh thần uy vũ cám dỗ, sợ hãi gầm thét vang vọng âm u tận hang sâu đặc quánh. Ngũ ấm hiện tướng lục dục, rõ nét hạt giống tâm thức!

Kinh văn ngôn ngữ như thật như huyễn, chợt nhớ chợt quên, đâu là mộng, đâu là thực giữa mênh mông mơ hồ. Ý niệm thời gian nhạt nhòa mộng mị!

Cái tuyệt hảo trần thế là đây?

“Tam giới bất an giai như hỏa trạch”

Nụ hoa khai mở tâm thức thuở xưa;

Trùng trùng duyên khởi, nhất đa tương dung như Hoa Nghiêm bất nhị ẩn mật!

Thiên la địa võng phủ trùm Pháp giới.

Cánh sen khai thị Ca Diếp hôm nào.

Đại mộng chìm sâu như được vào ao Thất bảo.

Trên tầng cao, hoa tinh khiết trắng nuột trãi rộng, sứ giả mỉm cười hành giả ngây ngô, buông mộng mị đi tìm mộng mị. Thế gian ư? **Tôn giáo** ư?

Âm vang rúng động hang sâu bổng tỏa hào quang xóa sạch mọi ranh giới.

Hiện tướng trần tục đau thương,hiện tướng mĩ miều Tôn giáo… sứ giả nở nụ hàm tiếu từng đợt sóng âm lan tỏa, lan tỏa làm mờ nhạt hiện tướng, hiển lộ tính vô sinh.

Lữ khách du phương bừng tỉnh, ánh sáng cuối đường hầm là hư ảo, rong rêu bồng bềnh thất vọng khổ đau là hư ảo; thế gian là hư ảo, Tôn giáo là hư ảo; tất cả như mỹ vị cuộc sống. Khổ đau nảy mầm Tôn giáo. Tôn giáo là vỏ bọc viên thuốc đắng giải trừ khổ đau, độc dược đối trị độc dược. Phương tiện đều là phương tiện. “Hóa thành dụ” của Pháp Hoa là thật là hư!

Tất cả mọi đối đãi đều là ảo giác đánh lừa ảo giác. Thiền mục là phương tiện, trụ vào **phương tiện** là đứng trên chóp cao để vượt khỏi bám chấp. Chân bám chấp không rời điểm tạm đều chìm vào hỏa ngục, xa dần hỏa Tam muội. Một đời đắm vào ô tạp, một đời cố rời ô tạp, vẫn là ô tạp.

Lữ khách đứng bên suối nước, soi nhìn mái đầu lấm tấm hoa râm, nhìn thực tướng từ lâu đi tìm hư vọng. Tâm thư thái trôi theo gió núi, chìm vào giấc ngủ say!

Tác giả: **Minh Mẫn**